

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Olgy Klímové a soudců Mgr. Jiřího Levého a JUDr. Marty Havlové v právní věci **žalobce** [redacted] [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted], zastoupeného Mgr. Miroslavem Zemanem, advokátem se sídlem Blatného 2315/10, Praha 5, proti **žalovanému** [redacted] [redacted] nar. [redacted], IČ: [redacted] se sídlem [redacted] [redacted], [redacted], zastoupenému JUDr. Pavlem Šímou, advokátem se sídlem Náměstí Republiky 38, Plzeň, **o zaplacení částky 996.677,90 Kč s příslušenstvím a o vzájemné žalobě žalovaného na zaplacení částky 443.581,50 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 21.4.2016, č.j. 7C 214/2010-297,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se v části odvoláním napadené, tj. vyjma výroku II. o zamítnutí vzájemné žaloby žalovaného co do částky 96.428,- Kč a ve výroku IV. o povinnosti žalovaného k úhradě soudního poplatku, se z r u š u j e a věc se v r a c í soudu prvního stupně v tomto rozsahu k dalšímu řízení.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem rozhodl soud prvního stupně ve výroku I. tak, že žalobu žalobce proti žalovanému v celém rozsahu zamítl, výrokem II. vzájemnou žalobu žalovaného proti žalobci zamítl co do částky 96.428,- Kč a ve výroku III. uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému částku 347.152,50 Kč se specifikovanými zákonnými úroky z prodlení, vše ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Ve výroku IV. uložil žalovanému povinnost uhradit České republice, na účet Okresního soudu v Sokolově soudní poplatek ve výši 22.179,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Ve výrocih V. a VI. rozhodl o povinnosti žalobce a žalovaného k úhradě státem zálohovaných nákladů řízení, a to tak, že žalobce je povinen uhradit České republice, Okresnímu soudu v Sokolově náhradu nákladů řízení v částce 5.351,70,- Kč a žalovaný částku 384,30 Kč, v obou případech ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Konečně ve výroku VII. rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky tak, že žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši 213.309,70 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. V odůvodnění rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že žalobce se podanou žalobou po žalovaném domáhal zaplacení částky 996.677,90 Kč s příslušenstvím jako náhrady škody vzniklé žalobci v důsledku toho, že žalovaný prováděl pro žalobce stavební, instalatérské a další práce na domě ve vlastnictví žalobce čp. [redacted] v ulici [redacted] v [redacted] a kdy součástí uvedených prací bylo i zhotovení vodovodního vedení teplé a studené vody a dodávka a montáž umyvadlové baterie v koupelně ve 3. nadzemním podlaží předmětného domu, přičemž v důsledku vadně provedeného díla žalovaným došlo k prasknutí spoje mezi vodovodní baterií a přívodem vody a v měsíci listopadu 2008 v nepřítomnosti žalobce v uvedeném domě došlo k úniku a protékání vody domem po dobu několika dnů a k následnému poškození stavebních částí domu – omítek, dřevěných prvků, vybavení domu, včetně věcí nacházejících se v domě.

Škodu žalobce po specifikaci vyčíslil na částku 1.793.760,40 Kč, od ní odečetl částku 450.000,- Kč, kterou žalobce obdržel na pojistném plnění od pojišťovny a dále od ní odečetl i pohledávku žalovaného za žalobcem z titulu neuhrazených plateb na základě faktur vystavených žalovaným za provedené práce ve prospěch žalobce v částce 347.082,50 Kč. Tedy po odečtení pojistného plnění a vzájemném započtení pohledávek tak žalobce vůči žalovanému uplatnil náhradu škody ve výši 996.677,90 Kč vzniklé z důvodu vadně provedeného díla žalovaným spočívajícím v tom, že došlo k prasknutí napojení mezi baterií a přívodem vody v důsledku nerovnoměrného uložení přívodu teplé a studené vody provedené žalovaným. Žalovaný nárok žalobce na náhradu škody odmítl, vyloučil, že by jím dodané dílo trpělo vadami, které by měly za následek únik vody a protékání vody nemovitostí žalobce a následný vznikl škody na majetku žalobce. Žalovaný pak obranu proti nároku žalobce založil na tvrzení, že k prasknutí napojení vodovodní baterie na rozvody vody došlo v důsledku mrazu, přičemž žalovaný upozorňoval žalobce na nutnost vytápění objektu nebo na nutnost zbudování případné izolace zdi, na níž byla předmětná vodovodní baterie umístěna, která přímo sousedí s nezateplenou půdou. A krom této obrany pak žalovaný vzájemným návrhem uplatnil vůči žalobci nárok na zaplacení částky 443.581,- Kč jako doplatku ceny podle smlouvy o dílo ze dne 18.12.2007. Soud prvního stupně vyšel z nesporných tvrzení, že mezi účastníky byla uzavřena ústní smlouva o dílo, na základě které žalovaný pro žalobce zhotovil rozvody teplé a studené vody a montáž a dodávku umyvadlové baterie ve 3. nadzemním podlaží domu čp. ■■■■■ v ■■■■■ a dále že dílo bylo předáno dne 20.10.2008. Ke sporné skutečnosti, kterou bylo to, zda a v jaké výši škoda vznikla a především co bylo příčinou škody, tj. zda k prasknutí napojení vodovodní baterie na rozvody vody došlo v důsledku mrazu či v důsledku nerovnoměrného uložení přívodu vody, vedl důkazní řízení (listinné důkazy, výsledky svědků a znalecké posudky) a uzavřel, že v přesněji nezjištěné době měsíce listopadu 2008 došlo v domě žalobce v koupelně ve 3. nadzemním podlaží k prasknutí součástky – excentrické etážky (S-kolene), která spojuje umyvadlovou baterii s vodovodním potrubím a v důsledku praskliny na této excentrické etážce došlo k dlouhodobému úniku vody do domu, což způsobilo značné škody na domě a jeho vybavení. V odůvodnění rozhodnutí pak soud konstatoval, že měl soud k dispozici dva znalecké posudky – znalecký posudek znalec ■■■■■ který dospěl k závěru, že k prasknutí excentrické etážky došlo v důsledku pochybení žalovaného – přetaženého utahovacího momentu způsobeného montážním pracovníkem, avšak tento znalecký posudek i samotnou ústní výpověď znalce soud posoudil jako značně rozporuplnou. Soud uzavřel, že závěr znalce ■■■■■ pak byl vyvrácen znaleckým posudkem následně zpracovaným znalcem ■■■■■ kdy znalec ■■■■■ ve svém znaleckém posudku použil přesnější zjišťovací metody a konstatoval, že příčinou prasknutí uvedené součástky byl silový lom, že součástka nebyla zdeformována, což vylučuje prasknutí z důvodu zvýšeného utahovacího momentu a trhлина dle svého tvaru a směru vznikla v důsledku tahu a že k prasknutí excentrické etážky došlo v důsledku zamrznutí vody a nikoliv v důsledku přetaženého utahovacího momentu. Soud proto vyšel ze závěrů znaleckého posudku znalce ■■■■■ přičemž pro závěr, že k prasknutí excentrické etážky došlo v důsledku zamrznutí vody, svědčily dle soudu i další důkazy – výsledky svědků ■■■■■ a ■■■■■ kteří potvrdili, že stěna ve které potrubí vedlo, přímo sousedila s nezateplenou půdou a že ze zprávy Českého hydrometeorologického ústavu v ■■■■■ ohledně průměrné maximální a minimální denní teploty v obci ■■■■■ v období od 1.11. do 31.12.2008 vyplývá, že v druhé polovině měsíce listopadu se minimální denní teploty pohybovaly pod bodem mrazu. Soud proto žalobu žalobce na náhradu škody proti žalovanému zamítl z důvodu, že bylo prokázáno, že příčinou prasknutí mosazné součástky nebylo neodborné zacházení montážního pracovníka žalovaného. Ve vztahu k vzájemnému návrhu žalovaného vůči žalobci soud uvedl, že z uplatněné částky vzájemným návrhem byla sporná pouze částka 96.328,- Kč, ohledně níž po provedeném důkazním řízení, soud neshledal vzájemný návrh

žalovaného důvodným a ohledně této částky proto vzájemný návrh žalovaného zamítl a ve zbývající části, tj. v částce 347.152,50 Kč, kterou ostatně k započtení namítal i sám žalobce, shledal vzájemný návrh žalovaného vůči žalobci důvodným. Po právní stránce soud odkázal na ustanovení § 420 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, účinného do 31.12.2013 a ve vztahu k nároku žalobce uplatněného žalobou a na ustanovení § 631 a násl. téhož občanského zákoníku ve vztahu k nároku uplatněného žalovaným vzájemným návrhem. Výroky o státem zálohovaných nákladech řízení odůvodnil ustanovením § 148 o.s.ř. a výrok o nákladech řízení mezi účastníky ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. poměrným úspěchem žalovaného ve věci.

Proti tomuto rozsudku, a to vyjma výroku II. o částečném zamítnutí vzájemného návrhu co do částky 96.428,- Kč a o povinnosti žalovaného k úhradě soudního poplatku ze vzájemného návrhu – výrok IV., podal žalobce včasné odvolání. Jako odvolací důvod uplatnil, že soud nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem a jím označeným důkazům, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, nezjistil úplně skutkový stav věci a dále že řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Žalobce zejména namítal, že v řízení nebyly odstraněny rozpory ohledně znaleckých posudků s rozdílnými závěry, které proto nemohly být podkladem pro rozhodnutí soudu a vytýkal soudu prvního stupně i to že učinil z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] nesprávná zjištění, které neodpovídají objektivní skutečnosti, a naopak jiné důkazy ve prospěch žalobce nijak nehodnotil. Dále žalobce namítal, že pokud soud k posouzení příčiny rozlomení excentrické etážky nechal vypracovat znalecký posudek znalcem [REDAKCE] [REDAKCE] k němuž měl námitky pouze žalovaný a nikoliv žalobce, jak je nesprávně uvedeno v odůvodnění rozhodnutí, a následně přikročil k zadání znaleckého posudku i znalci [REDAKCE] který dospěl ke zcela odlišnému závěru než znalec [REDAKCE] pak žalobce vznesl k tomuto znaleckému posudku znalce [REDAKCE] celou řadu výhrad a námitek, které nebyly objasněny a vyvráceny. Především žalobce v průběhu řízení vznesl tu výhradu vůči závěrům znaleckého posudku znalce [REDAKCE] že tento znalec pracoval pouze s jedinou možností vzniku silového lomu zamrznutím vody, kterou dovozoval z údajů klimatologických dat po datu 22.11.2008 a že vycházel z neprokázané hypotézy, že se jednalo o zamrznutí v nevytápěných prostorech. Žalobce však namítal a prokazoval, že k úniku vody došlo jednak prokazatelně před datem, než jaké znalec uvedl jako dobu vzniku prasknutí etážky mrazem, a to 19.11.2008, neboť v důsledku zatopení domu vodou došlo toho dne k poruše v něm umístěného bezpečnostního kamerového systému, jak je uvedeno ve zprávě pojišťovny. Soud se však uvedeným tvrzením a důkazy vůbec nezabýval, stejně jako důkazy, že topný systém v domě ještě po havárii byl funkční a tudíž objekt byl temperován a nemohlo dojít k promrznutí. Dle žalobce naopak závěry znalce [REDAKCE] korespondují se zjištěnými okolnostmi, jakož i fyzikálními zákony. Proto k prasknutí etážky mohlo dojít působením síly vzniklé utažením na etážce u nerovnoměrně usazených vývodů vody ve zdi. Dále žalobce namítal, že pokud soud přistoupil k provedení druhého znaleckého posudku znalcem [REDAKCE] pak mělo být rovněž jeho obsahem i vyjádření druhého znalce ke správnosti nebo nesprávnosti závěrů předchozího znaleckého posudku, což obsahem v pořadí druhého zpracovaného posudku není. Dle žalobce se druhým znaleckým posudkem se zcela odlišným závěrem nepodařilo odstranit rozpory mezi těmito znaleckými posudky, proto měl být nařízeno revizní znalecké zkoumání, jak vyplývá i z judikatury Nejvyššího soudu (viz rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 583/2001). Žalobce navrhl změnu napadeného rozsudku, vyhovění jeho žalobě a zamítnutí vzájemného návrhu, eventuálně zrušení rozsudku v napadených výrocích a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odvolací soud podle § 212 o.s.ř. přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v části odvoláním napadené, tj. vyjma výroku II. a IV., přihlédl k obsahu podaného odvolání a dospěl k závěru, že dosud nejsou splněny podmínky pro potvrzení ani změnu napadených výroků rozsudku. Ve věci odvolací soud rozhodl bez nařízení jednání dle § 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř., neboť bylo postupováno podle ustanovení § 219a odst. 1 o.s.ř.

V přezkoumávané věci se žalobce podanou žalobou domáhá po žalovaném náhrady škody v žalované výši, a to s odůvodněním, že mezi účastníky, a to žalobcem jako objednatelem a žalovaným jako zhotovitelem, byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo provedení mimo jiné instalatérských prací žalovaným, jejichž součástí bylo zhotovení vodovodního vedení teplé a studené vody a dodávka a montáž umyvadlové baterie v místnosti koupelny ve 3. nadzemním podlaží domu ve vlastnictví žalobce, přičemž k předání díla došlo 20.10.2008. Žalobcem bylo tvrzeno, že v důsledku vadně provedeného díla spočívajícího v nerovnoměrném uložení přívodu teplé a studené vody došlo k prasknutí spoje mezi vodovodní baterií a přívodem vody v měsíci listopadu 2008 a unikající voda, která protékala domem několik dnů, způsobila škodu na stavebních částech domu žalobce a vybavení v domě, kterou žalobce specifikoval na celkovou částku 1.793.760,40 Kč a po odpočtu obdrženého pojistného plnění ve výši 450.000,- Kč a započtení pohledávky žalovaného za žalobcem z titulu neuhrazených plateb fakturovaných žalovaným žalobci za provedené práce v částce 347.082,50 Kč činí náhrada škody požadovaná žalobcem po žalovaném částku 996.677,90 Kč, kterou žalobce učinil předmětem řízení. Žalobce se tedy uvedené částky domáhal po žalovaném z titulu náhrady škody. Soud prvního stupně pak nárok žalobce na úhradu žalované částky zcela správně posuzoval ve smyslu ustanovení § 420 o.z. účinného do 31.12.2013 a zkoumal, zda je dána odpovědnost žalovaného za škodu, neboť žalobcem tvrzená újma měla vzniknout následkem vadného plnění žalovaným na základě uzavřené smlouvy o dílo v říjnu 2008. Žalovaný pak namítal nedůvodnost podané žaloby a neexistenci jeho odpovědnosti za vzniklou škodu žalobci, a to z důvodu, že ke zlomení součástky z vodovodní baterie (excentrické etážky) došlo bez vlivu žalovaného, a to v důsledku zamrznutí vody ve vodovodním potrubí. Žalovaný tak odmítl odpovědnost za škodu žalobci a naopak vzájemným návrhem uplatnil žalobci nárok na úhradu částek za provedené práce na základě uzavřené smlouvy o dílo, které žalobce zčásti započítával na náhradu škody, kterou po žalovaném uplatnil.

Co se týče posouzení právní úpravy, která dopadá na uvedený vztah – nárok žalobce na náhradu škody v částce 996.677,90 Kč, jakož i nárok žalovaného uplatněný vzájemným návrhem, který zůstal předmětem odvolacího řízení, tj. v částce 347.152,50 Kč s příslušenstvím, pak s ohledem na dobu vzniku nároku, tj. za účinnosti občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., účinného do 31.12.2013, soud prvního stupně, který o nároku žalobce rozhodoval již za účinnosti nového občanského zákoníku – zákona č. 89/2012 Sb. účinného od 1.1.2014, správně dle přechodných ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. dovodil, že na uvedený vztah dopadá právní úprava občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., a to konkrétně ve vztahu k žalobním tvrzením žalobce o jeho nároku na zaplacení žalované částky z titulu náhrady škody, jde o ustanovení § 420 a následující o.z. a v případě vzájemného návrhu žalovaného jde o ustanovení § 631 a následující o.z.

Co se týče nároku žalobce na náhradu škody uplatněného žalobou, pak mezi účastníky nebylo sporu o tom, že mezi žalobcem jako objednatelem a žalovaným jako zhotovitelem byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo mimo jiné zhotovení vodovodního vedení teplé a studené vody žalovaným a dále dodávka a montáž umyvadlové baterie v místnosti koupelny ve 3. nadzemním podlaží domu ve vlastnictví žalobce. Rovněž nesporným mezi

účastníky bylo, že k předání díla došlo 20.10.2008. Dále pak v řízení nesporným bylo i to, že došlo k úniku vody v důsledku zlomení (prasknutí, destrukce) excentrické etážky vodovodní baterie opatřené a namontované žalovaným v rámci instalátérských prací provedených žalovaným pro žalobce na základě jeho objednávky. Jedinou spornou skutečností, a to zásadní, bylo to, co bylo příčinou prasknutí této excentrické etážky a následného úniku vody v domě žalobce. Vzhledem k tomu, že zcela nepochybně se jedná o odbornou otázku, přistoupil soud prvního stupně také zcela správně k ustanovení znalce a zadání znaleckého posudku ve smyslu ustanovení § 127 o.s.ř.

Ustanovení § 127 odst. 1 o.s.ř. uvádí, že závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečnosti, k níž je třeba odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného vyjádření, ustanoví soud znalce. Soud znalce vyslechné, znalci může také uložit, aby posudek vypracoval písemně. Je-li ustanoveno několik znalců, mohou podat společný posudek. Místo výslechu znalce může se soud v odůvodněných případech spokojit s písemným posudkem znalce. Podle odst. 2 § 127 o.s.ř. je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, soud nechá znalecký posudek přezkoumat jiným znalcem.

Podle § 127 odst. 3 o.s.ř. ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může soud ustanovit k podání znaleckého posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost.

V daném případě z obsahu spisu vyplývá, že soud prvního stupně ustanovil nejprve v řízení znalce Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] – znalce v oboru strojírenství, odvětví strojírenství všeobecné, k podání znaleckého posudku, jehož úkolem bylo zodpovědět otázky 1) jaká byla příčina rozlomení excentrické etážky (S-kolena) v koupelně ve 3. nadzemním podlaží předmětného domu ve vlastnictví žalobce, dále 2) zda mohlo dojít k rozlomení etážky působením napětí vyvolaného nerovnoměrně uloženým přívodem vody nebo případným zamrznutím vody ve vodovodním potrubí a 3) aby sdělil všechny pro posouzení případu rozhodné skutečnosti a okolnosti. Znalec Ing. [REDAKCE] v písemně podaném znaleckém posudku a následně i v rámci svého výslechu na otázky položené soudem odpověděl tak, že etážka byla porušena lomem jejího závitového dříku, který byl vyvolán nadměrným utahovacím momentem při montáži (našroubování) šroubení (závitových matic) vodovodní baterie k závitovému dříku etážky. Tedy závěr znalce [REDAKCE] k příčině rozlomení excentrické etážky byl ten, že se tak stalo vlivem použitého nevhodného utahovacího momentu při procesu montáže. Vzhledem k tomu, že žalovaný se závěry znaleckého posudku znalce [REDAKCE] nesouhlasil a soudu předložil odborné vyjádření Doc. Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] CSc., podle něhož znalecký posudek Ing. [REDAKCE] měl být vypracován bez provedení potřebného znaleckého zkoumání s tím, že závěry jsou hypotetického charakteru a že Doc. Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] je připraven provést exaktní zkoušky a měření, jimiž by bylo zadání soudu splněno, přistoupil soud prvního stupně k ustanovení znalce [REDAKCE] a zadání mu znaleckého posudku stejného obsahu, tj. zjištění příčiny destrukce excentrické etážky a zda k jejímu rozlomení mohlo dojít působením napětí vyvolaným nerovnoměrně uloženými přívody vody nebo případným zamrznutím vody ve vodovodním potrubí a dále znalci uložil zhodnotit výsledky znaleckého posudku znalce Ing. [REDAKCE] [REDAKCE]. Z podaného znaleckého posudku znalce Doc. Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] CSc. pak co se týče jeho závěrů vyplývá, že tento znalec jako příčinu rozlomení mosazné etážky označil silový lom v důsledku zamrznutí vody,

čemuž dle znalce odpovídá i časový interval vzniku prasknutí etážky v souvislosti s rozpisem klimatologických dat, kdy v termínu od 22. do 30.11. byly průměrné denní teploty pod bodem mrazu, což vede k možnosti silového prasknutí zamrznutím vody v nevytápěných prostorech, nikoliv že by k prasknutí etážky mělo dojít zvýšením utahovacího momentu při procesu montáže. Tedy dle závěrů znaleckého posudku znalce [REDACTED] se vliv montážního pracovníka na iniciaci silového lomu nepodařilo prokázat a dle znalce [REDACTED] materiálové rozboru vedou k závěru, že s největší pravděpodobností příčinou silového lomu bylo zamrznutí vody ve vodovodním potrubí. Co se pak týče zhodnocení výsledků znaleckého posudku Ing. [REDACTED] [REDACTED] znalec [REDACTED] k tomu uvedl, že znalec Ing. [REDACTED] [REDACTED] Ph.D. je předním odborníkem v ČR v oblasti tlakových nádob a zařízení a že pro lomovou analýzu využil možnosti posudku označeného orgánu, který provedl pouze vizuální prohlídku a uvedené závěry znalce proto odpovídají použité experimentální technice, ale vycházejí i z bohatých zkušeností znalce v uvedeném oboru. V rámci výsledku před soudem prvního stupně pak znalec [REDACTED] potvrdil svůj závěr o prasknutí excentrické etážky v důsledku zamrznutí s ohledem na doložená klimatologická data v době od 22.11. do 30.11.2008 (viz protokol o jednání před soudem prvního stupně ze dne 14.3.2016, čl. 262 p.v. a 263).

Dále pak z obsahu spisu vyplývá, že k závěrům znalce [REDACTED] žalobce v řízení před soudem prvního stupně především namítal, že znalec vycházel z chybného předpokladu, že k prasknutí etážky a úniku vody mělo dojít v době kdy venkovní teploty byly pod bodem mrazu, tj. od 22.11. do 30.11.2008, ačkoliv z listinných důkazů předložených žalobcem, a to zejména zápisu o škodě provedeného Pojišťovnou [REDACTED] a přílohy k zápisu ke škodě (listiny založené na č.l. 248 a 249 spisu) vyplývá, že k rozlomení etážky a úniku vody muselo nejpozději dojít dne 19.11.2008, neboť toho dne žalobce v [REDACTED] zjistil, že nefunguje bezpečnostní systém v domě, k jehož poruše došlo v důsledku zatopení vodou. Dále závěr znalce [REDACTED] o zamrznutí vody v potrubí jako příčině rozlomení etážky žalobce zpochybňoval i tím, že dům byl temperován, když v době šetření škody pojišťovnou po nahlášení havárie bylo pojišťovnou v příslušném zápisu konstatováno, že topný systém v domě je funkční. Konečně pak z obsahu spisu vyplývá, že k důkazu soud provedl zprávu Českého hydrometeorologického ústavu, který sdělil přehled průměrných maximálních a minimálních denních teplot v obci [REDACTED] v období od 1.11. do 31.12.2008. A z této zprávy založené na č.l. 80 spisu vyplývá, že do data 19.11.2008 minimální denní teploty byly vykazovány pod bodem mrazu pouze dne 9.11. (teplota -0,1), dále dne 14.11. (-2,9) a poté až 17.11. (-3,0) a 18.11. (-4,7). Ve všech ostatních dnech v období od 1.11.2008 do 19.11. 2008 včetně byla teplota nad bodem mrazu. Co se týče období od 20.11.2008, pak minimální denní teplota nad bodem mrazu, a to konkrétně +4,3 stupně Celsia, je uváděna dne 20.11.2008 a následně pak od 21.11.2008 již je teplota pod bodem mrazu až do 1.12.2012.

Jak již shora uvedeno, soud prvního stupně závěr o neexistenci odpovědnosti žalovaného za škodu vzniklou žalobci v důsledku úniku vody z rozlomené excentrické etážky postavil na závěrech znaleckého posudku znalce [REDACTED] dle něhož příčinou rozlomení excentrické etážky bylo zamrznutí vody, čemuž dle znalce odpovídají i zjištěná klimatologická data a teploty pod bodem mrazu v období od 22.11.2008, když dle soudu prvního stupně pak přesná doba, kdy došlo k havárii v domě žalobce v důsledku nepřítomnosti žalobce zjištěna nebyla.

Soud prvního stupně však zcela pominul argumentaci žalobce podloženou listinnými důkazy, že k úniku vody muselo dojít nejpozději k datu 19.11.2008, jak vyplývá ze zprávy pojišťovny při šetření pojistné události, neboť toho dne žalobce v [REDACTED] zjistil, že kamerový systém instalovaný v domě v [REDACTED] nefunguje a následně bylo zjištěno, že

nefunkčnost byla způsobena protečením vody. V té souvislosti pak soud prvního stupně také nehodnotil a nezkoumal zásadní námitku žalobce ve vztahu k zjištěným venkovním teplotám do doby 19.11.2008, které závěr znalce [REDAKCE] o rozlomení excentrické etážky vlivem zamrznutí vody s ohledem na trvalé souvislé venkovní teploty pod bodem mrazu zpochybňují. Odvolací soud proto závěr soudu prvního stupně o nedůvodnosti nároku žalobce na zaplacení žalované částky z titulu náhrady škody po žalovaném, pokud jej za situace, kdy existují dva znalecké posudky se zcela rozdílnými závěry, založil na pouze v pořadí druhém zpracovaném znaleckém posudku, byť soudem prvního stupně nazývaným revizní znalecký posudek, který se však k závěrům předchozího znaleckého posudku nijak negativně nevyjadřuje, a zároveň pokud soud zcela pominul argumentaci žalobce, kterou zpochybňoval správnost závěrů v pořadí druhého znaleckého posudku, z něhož soud při rozhodování vycházel, považuje za nesprávný a také zčásti nepřezkoumatelný.

Je třeba uvést, že jednou ze základních náležitostí soudního rozhodnutí je jeho odůvodnění v písemném vyhotovení, zejména pokud jde o meritorní výrok. Náležitosti odůvodnění soudního rozhodnutí jsou pak obsaženy v ustanovení § 157 odst. 2 o.s.ř., přičemž absence zákonem požadovaného odůvodnění se stává vadou, která zakládá kasační důvod i v případě, že ani výkladovým mechanismem nelze zjistit ty právně významné okolnosti, pro které nalézací soud vydal příslušné rozhodnutí. Ustanovení § 132 o.s.ř. totiž mimo jiné ukládá soudu pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Proto při zdůvodnění svého rozhodnutí se mimo jiné musí soud prvního stupně náležitě zabývat i námitkami účastníků, které se mohou jevit jako právně významné pro posouzení věci.

Jak již shora uvedeno, soud prvního stupně tímto způsobem nepostupoval a zásadní námitku žalobce zpochybňující závěry znaleckého posudku znalce [REDAKCE] že k prasknutí předmětné součástky vodovodní baterie nemohlo dojít zamrznutím vody ve vodovodním potrubí s ohledem na nejzazší dobu, kdy k havárii došlo, tj. 19.11.2008, a do té doby panující venkovní teploty zcela pominul a nijak tuto zásadní námitku zpochybňující správnost závěrů znaleckého posudku [REDAKCE] na kterém soud založil své rozhodnutí o nedůvodnosti žaloby žalobce, nehodnotil. To samo o sobě způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu prvního stupně, neboť jde o zásadní námitky vztahující se k věci. Dále pak co se týče pochybení soudu, je nutno přisvědčit i dalším námitkám žalobce uplatněným v odvolání, a to ve vztahu k důkaznímu řízení ohledně znaleckých posudků, jejichž závěry jsou diametrálně odlišné, kdy i z judikatury Ústavního soudu (viz nálezy I. ÚS 2399/08 ze dne 25.9.2009) vyplývá, že v situaci, kdy závěry znaleckých posudků jsou rozporné, je na soudu, aby zvážil využití všech nástrojů, které poskytuje ustanovení § 127 odst. 3 o.s.ř., kdy připadá v úvahu případně i konfrontace znalců či zpracování revizního znaleckého posudku. To se v daném případě rovněž nestalo. Soudem prvního stupně je sice v odůvodnění rozhodnutí konstatováno, že byl znalcem [REDAKCE] zpracováván revizní znalecký posudek, avšak z obsahu tohoto znaleckého posudku je patrné, že o revizní znalecký posudek, vyjadřující se k odborným závěrům předchozího znalce [REDAKCE] který dospěl k jiným závěrům než znalec [REDAKCE] se nejedná.

Odvolacímu soudu za této situace proto nezbylo než postupovat podle ustanovení § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. a rozhodnutí soudu prvního stupně v napadené části, tj. ve výroku I. a tudíž i v napadeném výroku III. a závislých výrociích o nákladech řízení, když částku uplatněnou vzájemným návrhem žalovaného žalobce uplatňuje k započtení v rámci své podané žaloby na náhradu škody, zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení a novému rozhodnutí. V něm bude na soudu prvního stupně, aby se zabýval a vypořádal se všemi k věci podstatnými námitkami uplatněnými žalobcem, jak shora uvedeno, a rovněž pak v té souvislosti s ohledem na zcela diametrálně rozlišné závěry dvou znaleckých posudků

zvážil zpracování revizního znaleckého posudku, jak navrhoval žalobce. Zároveň v dalším řízení se bude soud zabývat také uplatněným návrhem žalovaného v průběhu řízení na vstup vedlejšího účastníka do řízení na straně žalované [REDACTED] [REDACTED]. A konečně v rozhodnutí o věci samé pak je nutno rozhodnout o celém předmětu řízení uplatněným žalovaným vzájemným návrhem, když dosud pravomocně byl zamítnut vzájemný návrh žalovaného pouze do částky 96.428,- Kč, a to bez příslušenství.

V novém rozhodnutí pak soud prvního stupně znovu rozhodne i o nákladech řízení, jak státem zálohovaných, tak nákladech řízení mezi účastníky, včetně řízení odvolacího (§ 224 odst. 3 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.
Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Plzni dne 25.09.2016

Za správnost vyhotovení:
L. Velková

JUDr. Olga Klímová, v.r.
předsedkyně senátu